

สรุปรายงานผล

โครงการฝึกอบรม การพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ
ในการปฏิบัติงาน ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖
ระหว่างวันที่ ระหว่างวันที่ ๒๙ - ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๖

ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง อำเภอภูพาน
จังหวัดขอนแก่น

รายงานผล

โครงการฝึกอบรมการพัฒนาศักยภาพบุคลากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ประจำปี ๒๕๖๖

เพื่อเป็นการพัฒนาความรู้ของบุคลากร โดยการจัดในรูปแบบของการอบรมและการทำกิจกรรมกลุ่ม การระดมความคิด การบรรยายให้ความรู้ เป็นอีกกระบวนการหนึ่งของการพัฒนาบุคลากรที่จะช่วยให้บุคลากรได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้ การสร้างความเข้าใจร่วมกัน ระหว่างบุคลากรภายในองค์กร สร้างความรักความสามัคคี การทำงานเป็นทีมงาน ความรักและความเป็นเจ้าของในองค์กร เพื่อพัฒนาและดำเนินงานตามเป้าหมายขององค์กรในทิศทางเดียวกัน และเป็นการพัฒนาระบบแนวคิดสำหรับการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น สามารถอยู่ร่วมกัน และทำงานร่วมกันอย่างมีความสุข การพัฒนาบุคลากรนับว่าเป็นการสนองยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ในอันที่จะขับเคลื่อนให้บุคลากรมีความพร้อมในด้านศักยภาพทางความคิด การปฏิบัติงานที่สมบูรณ์มากยิ่งขึ้น จึงได้จัดโครงการดังกล่าว ซึ่งจะสามารถตอบสนองต่อดัชนีชี้วัดในการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ได้อีกทางหนึ่ง

ผลที่ได้รับจากการฝึกอบรมการพัฒนาศักยภาพบุคลากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
ประจำปี ๒๕๖๖

๑. บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ได้มีการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ในการปฏิบัติงาน
๒. บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ได้มีการพัฒนาสมรรถนะหลัก ด้านมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Achievement Motivation)
๓. บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ได้มีการพัฒนาทักษะการบริการที่ดี (Service Mind) ในการให้บริการประชาชน
๔. บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง ได้มีการพัฒนาทักษะการทำงานเป็นทีม (Team work)

โครงการฝึกอบรมการพัฒนาศักยภาพบุคลากร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน ประจำปี ๒๕๖๖ ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง อำเภอกู่แก้ว จังหวัดขอนแก่น เมื่อวันที่ ๒๙ - ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๖ ณ โรงแรมรอยัลนาครา อำเภอเมือง จังหวัดหนองคาย นั้นได้จัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นเพื่อสอบถามผู้เข้าร่วมโครงการ สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

สรุปแบบสอบถามความคิดเห็นในโครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน” ประจำปี ๒๕๖๖ ระหว่างวันที่ ๒๙ - ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๖ ณ โรงแรมรอยัลนครา อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย

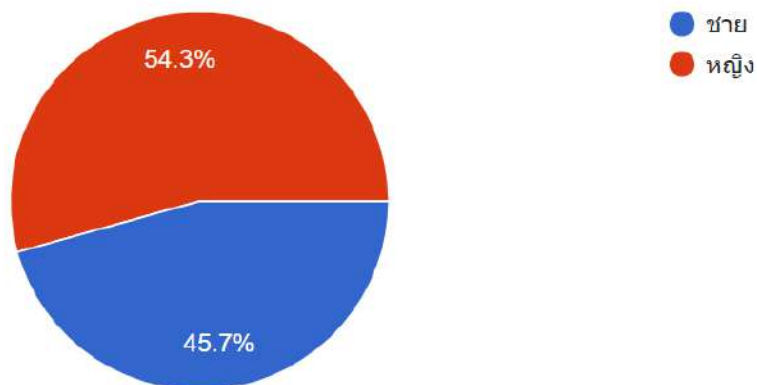
ส่วนที่ ๑ ข้อมูลทั่วไป

๑. เพศ

ที่	เพศ	จำนวน	ร้อยละ
๑	ชาย	๒๕	๔๕.๗
๒	หญิง	๒๑	๕๔.๓
รวม		๔๖	๑๐๐

เพศ

คำตอบ 46 ข้อ

๒. ชื่อ – สกุล

ชื่อ - สกุล

คำตอบ 46 ข้อ

นิภาพร แพงทอง

เอียรชัย ศรีสวัสดิ์

สุรัชย์ การภา

ทุเรียน ไชยสิทธิ์

รินนา สันธร

นางสายฝน ทานะแสน

สุดารัตน์ ชันทองคำ

อนุกุล เคนดวง

จันทร์จิรา โคตรชุม

สุภาพ ทานะแสน

รัชพงษ์ โวลา

เขี้ยว วงษ์สิงห์

อุดม นนทะรี

ปรีชา กลางสูงเนิน

วิเชียร ศาผาเคน

สุดถนอม กาศรี

สมศักดิ์ ธรรมโย

เรืองยศ ชะชีกุล

เกียวกุล การภา

สายันต์ นครขวาง

อาร์คม อ่อนอินทร์

นเรศ ชมจันทร์

ธนียา สะหาย

สธนธร คีวนางาม

พันจาเอกเทอดเกียรติ ศรีอุบล

นิรันดร์ พินิจลัก

ฐิติพรรณ หนูทัศน์

นริศรา จันวิสา

ฉลอง สำราญเนตร

สุจารีย์ จำปาทอง

อุไร สุขเกษม

มฤดี แก้วคำ

ทองทิพย์ เล็กนอก

เพ็ญภา เหล่าสา

เกตนศิริ ทิพนเตร

นิชาภา ศรีอุบล

น้ำฝน กลิ่นหอม

พิราวรรณ ชมจันทร์

สำเนียง ศรีทองนาค

ลาวิน ยศธสาร

สุเมตร ศรีพุทธเคน

อรุณ แดงนาเพียง

ถัฐวดี แสนวัง

โสภา ปักษา

สุภาพักตร์ เสดต

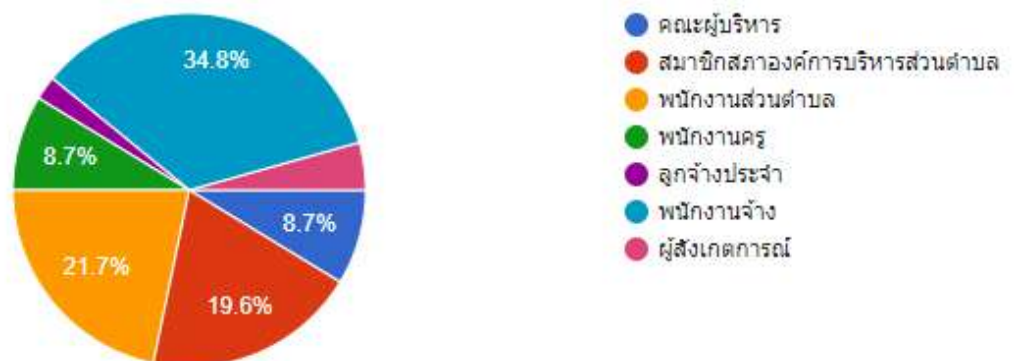
บุญชู แสนสมศักดิ์

๓. ประเภทตำแหน่ง

ที่	ประเภทบุคลากร	จำนวน	ร้อยละ
๑	คณะผู้บริหาร	๔	๘.๗
๒	สมาชิกสภา อบต.	๙	๑๙.๖
๓	พนักงานส่วนตำบล	๑๕	๒๑.๗
๔	ลูกจ้างประจำ	๑	๒.๒
๕	พนักงานครู	๕	๘.๗
๖	พนักงานจ้าง	๑๖	๓๔.๘
๗	อื่นๆ (ผู้สังเกตการณ์)	๒	๔.๓
รวม		๔๖	๑๐๐

ประเภทตำแหน่ง

คำตอบ 46 ข้อ

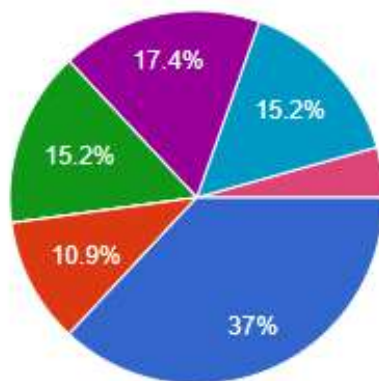
๔. สังกัด

ที่	ประเภทบุคลากร	จำนวน	ร้อยละ
๑	สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล	๑๗	๓๗
๒	กองคลัง	๕	๑๐.๙
๓	กองช่าง	๐	๐
๔	กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	๗	๑๕.๒
๕	สภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง	๘	๑๗.๔
๖	องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง	๗	๑๕.๒
๗	ประชาชนองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง	๒	๔.๓
รวม		๔๖	๑๐๐

สังกัด

คำตอบ 46 ข้อ

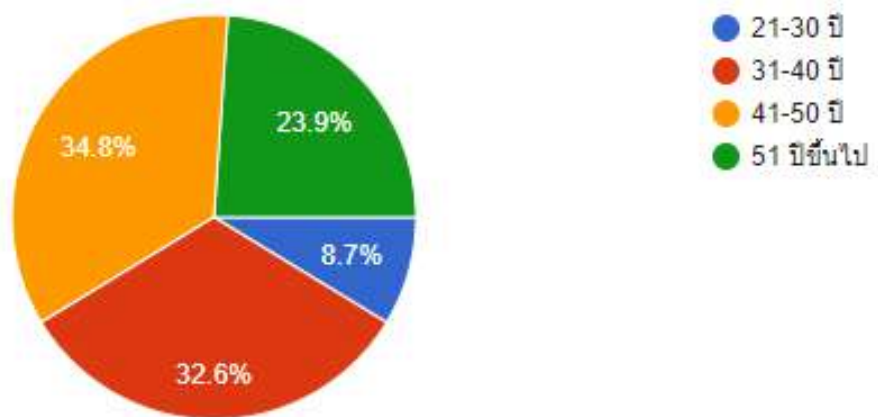
- สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
- กองคลัง
- กองช่าง
- กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม
- สภาองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง
- องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง
- ประชาชนองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง

๕. อายุ

ที่	อายุ	จำนวน	ร้อยละ
๑	๒๑-๓๐ ปี	๔	๘.๗
๒	๓๑-๔๐ ปี	๑๕	๓๒.๖
๓	๔๑-๕๐ ปี	๑๖	๓๔.๘
๔	๕๑ ปีขึ้นไป	๑๑	๒๓.๙
รวม		๔๖	๑๐๐

อายุ

คำตอบ 46 ข้อ

ตอนที่ ๒ การประเมินผลการฝึกอบรม "โครงการฝึกอบรม หลักสูตร การพัฒนาศักยภาพบุคลากร เพื่อ
ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน" ประจำปี ๒๕๖๖

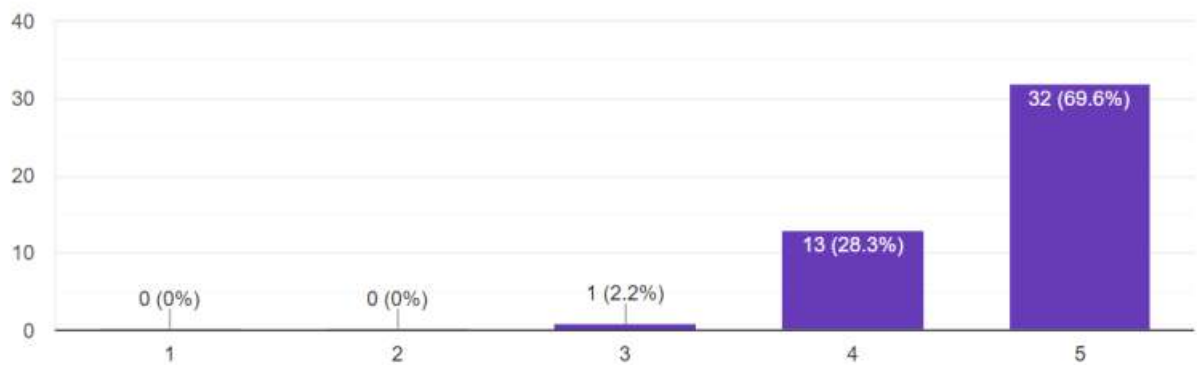
หมวดที่ ๑: ด้านการฝึกอบรม

๑. เนื้อหาในการฝึกอบรมตรงกับวัตถุประสงค์

1. เนื้อหาในการฝึกอบรมตรงกับวัตถุประสงค์

 คัดลอก

คำตอบ 46 ข้อ

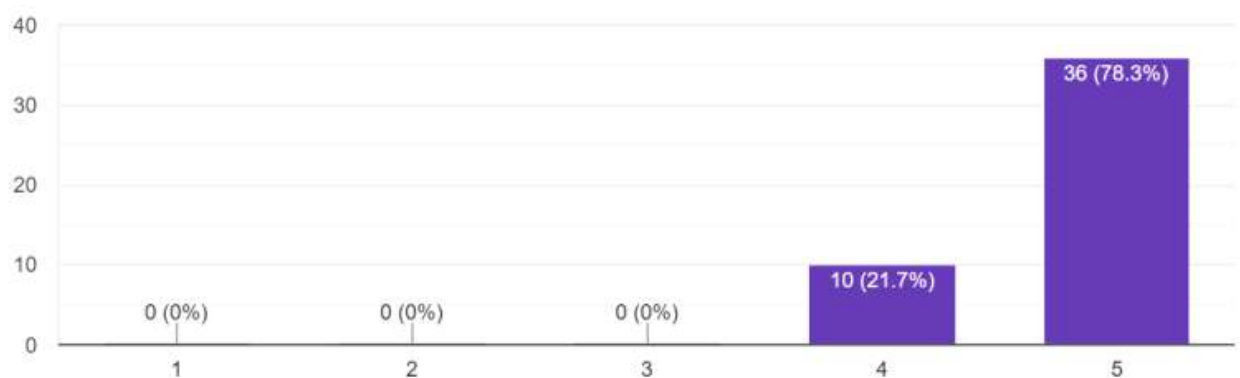

๒. ระยะเวลาในการฝึกอบรมมีความเหมาะสม

2. ระยะเวลาในการฝึกอบรมมีความเหมาะสม

 คัดลอก

คำตอบ 46 ข้อ

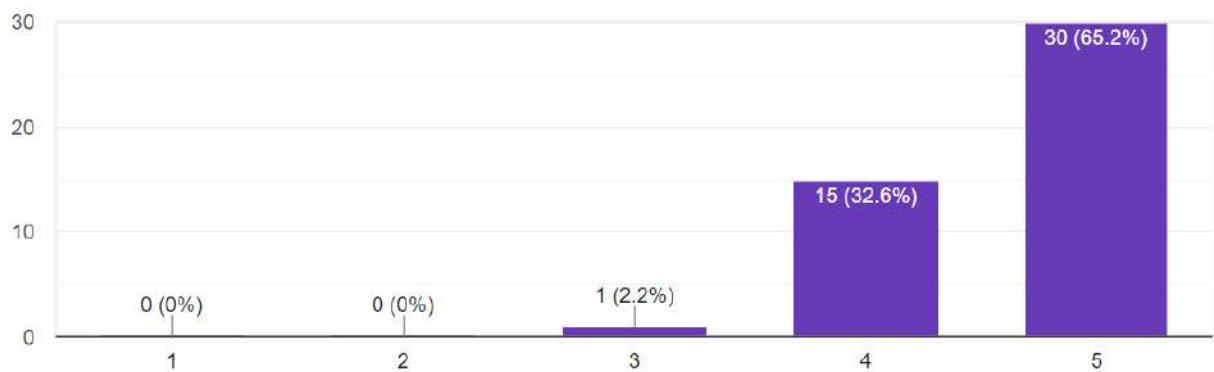

๓. รูปแบบและวิธีการฝึกอบรมมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

3. รูปแบบและวิธีการฝึกอบรมมีความเหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน

 คัดลอก

คำตอบ 46 ข้อ

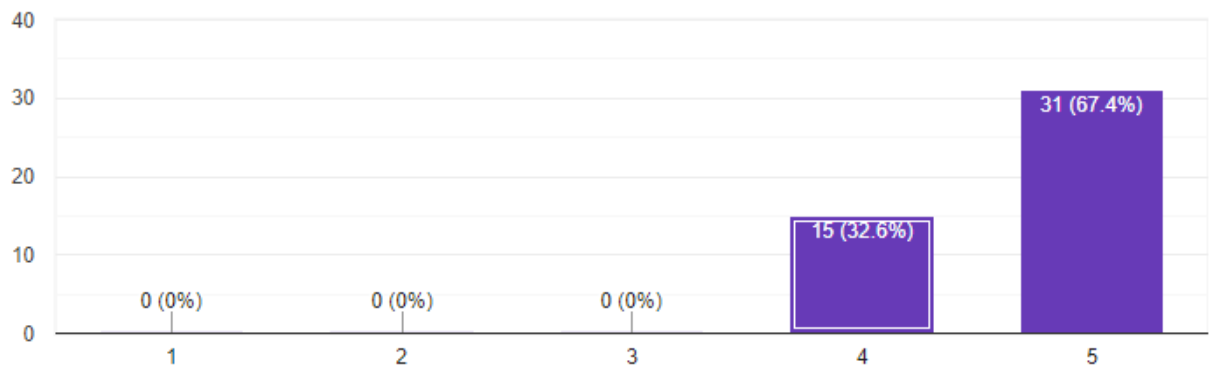

๔. คุณภาพของเอกสารประกอบการฝึกอบรม

4. คุณภาพของเอกสารประกอบการฝึกอบรม

 คัดลอก

คำตอบ 46 ข้อ

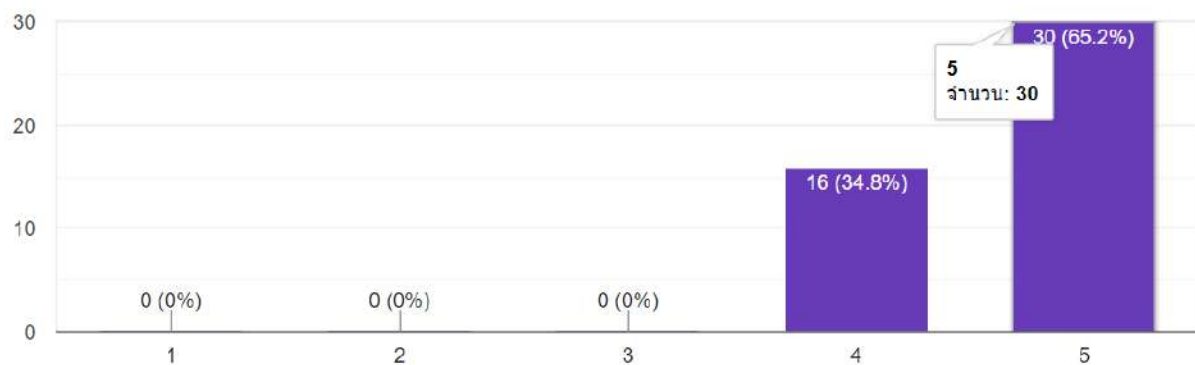

๕. คุณภาพของเอกสารประกอบการฝึกอบรม

5. หลักสูตรเอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้และพัฒนาความสามารถของท่าน

 คัดลอก

คำตอบ 46 ข้อ

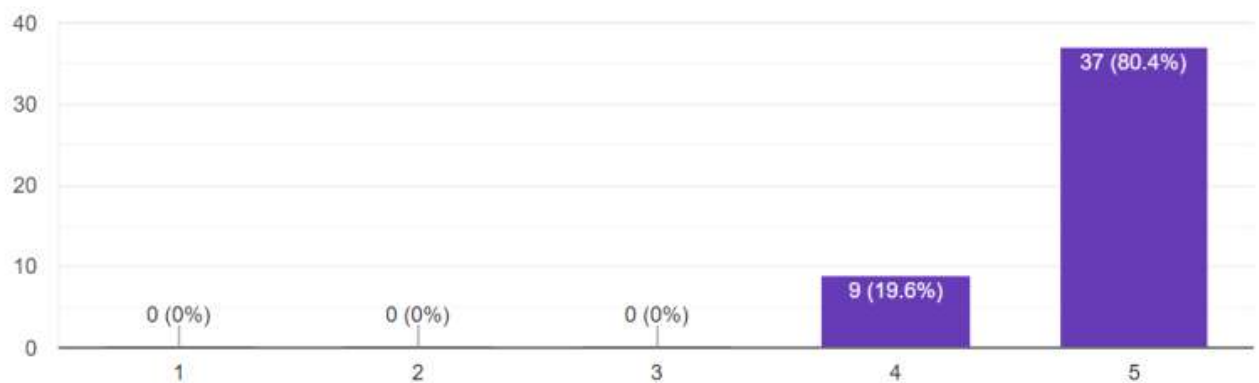

๖. ท่านสามารถนำสิ่งที่ได้รับจากโครงการนี้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน

6. ท่านสามารถนำสิ่งที่ได้รับจากโครงการนี้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน

 คัดลอก

คำตอบ 46 ข้อ

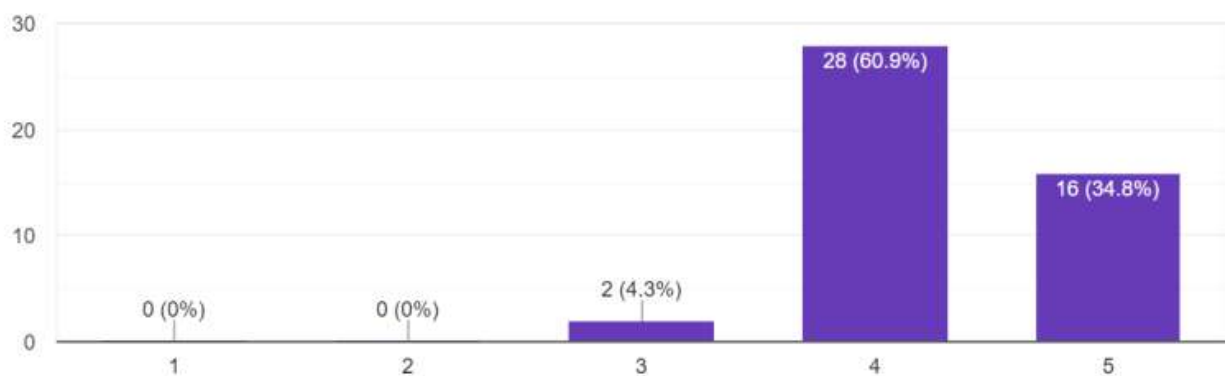
หมวดที่ ๒ : ด้านวิทยากร

๑. ความสามารถในการถ่ายทอด/สื่อสาร/ความเข้าใจ

1. ความสามารถในการถ่ายทอด/สื่อสาร/ความเข้าใจ

 คัดลอก

คำตอบ 46 ข้อ

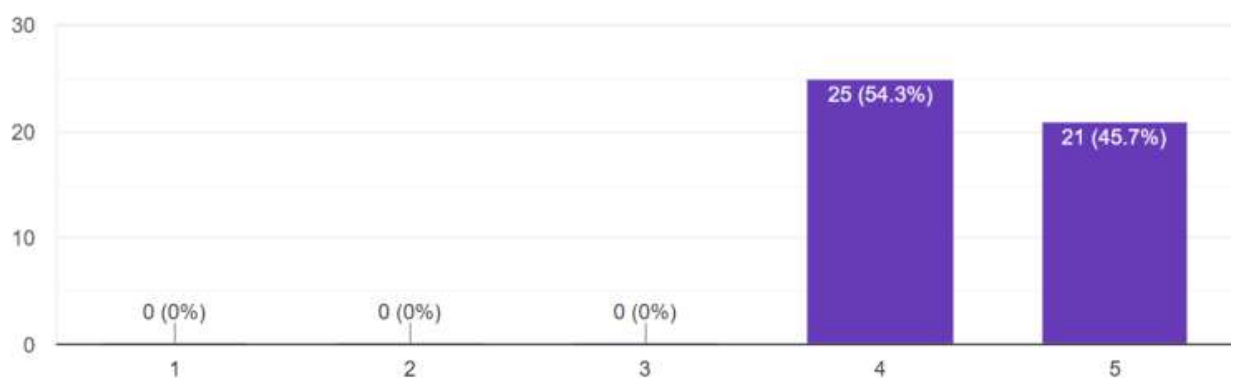

๒. การเรียงลำดับบรรยายเนื้อหาได้ครบถ้วน

2. การเรียงลำดับบรรยายเนื้อหาได้ครบถ้วน

 คัดลอก

คำตอบ 46 ข้อ

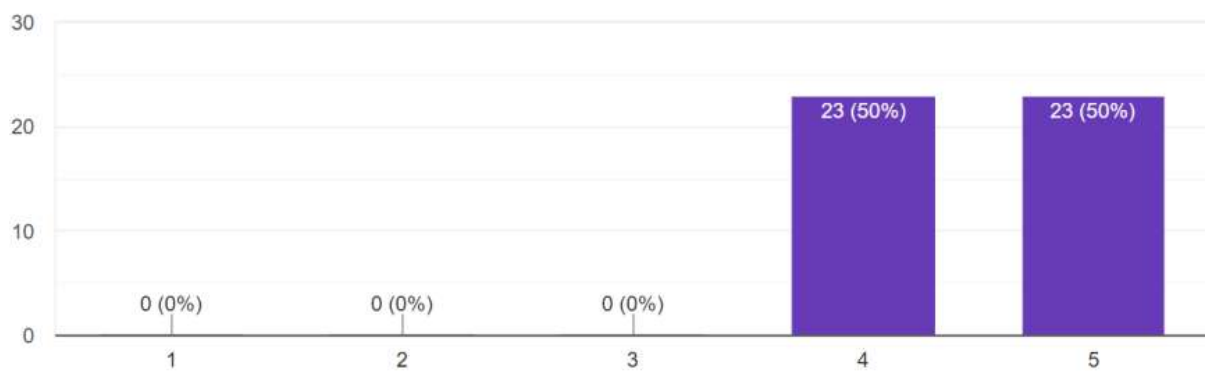

๓. การเปิดโอกาสให้ซักถามและแสดงความคิดเห็น

3. การเปิดโอกาสให้ซักถามและแสดงความคิดเห็น

 คัดลอก

คำตอบ 46 ข้อ

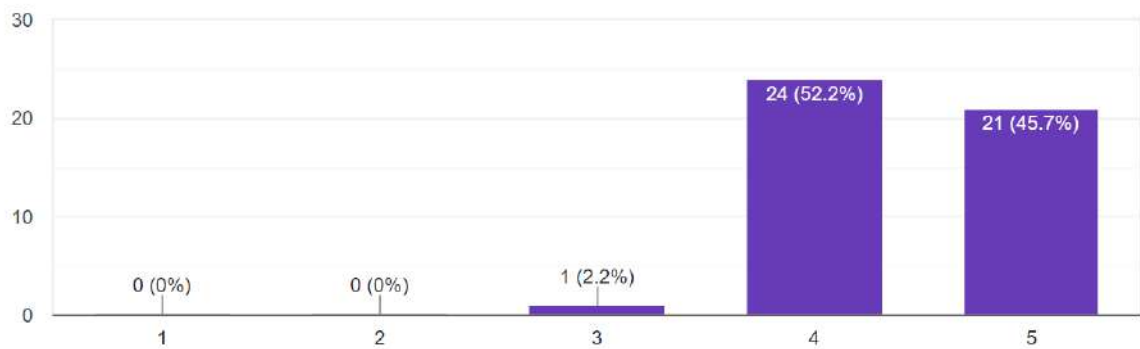

๔. การตอบคำถามได้ตรงประเด็นและชัดเจน

4. การตอบคำถามได้ตรงประเด็นและชัดเจน

 คัดลอก

คำตอบ 46 ข้อ

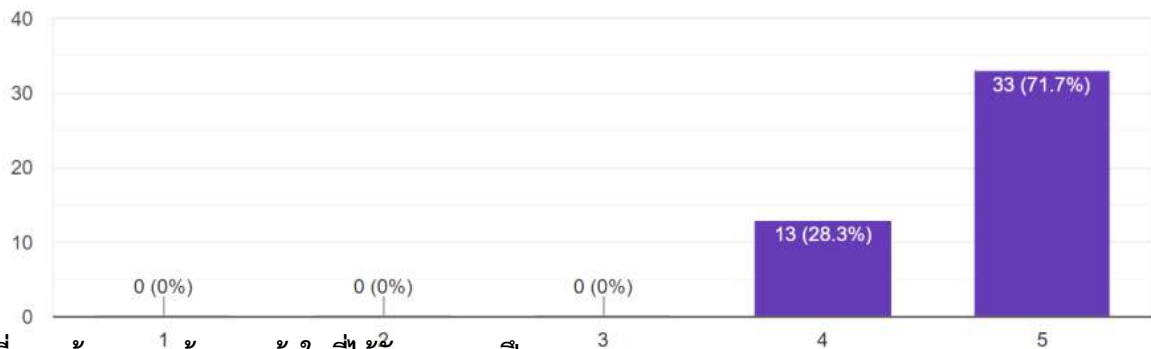

๕. ใช้เวลาเหมาะสมมาก/น้อย เพียงใด

5. ใช้เวลาเหมาะสมมาก/น้อย เพียงใด

 คัดลอก

คำตอบ 46 ข้อ

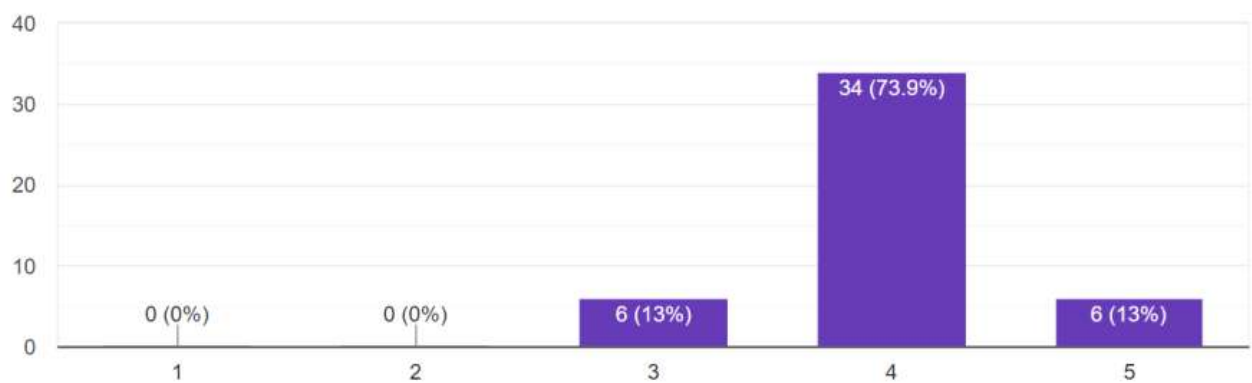
หมวดที่ ๓ : ด้านความรู้ความเข้าใจที่ได้รับจากการฝึกอบรม

๑. ความรู้ก่อนฝึกอบรม

1. ความรู้ก่อนฝึกอบรม

 คัดลอก

คำตอบ 46 ข้อ

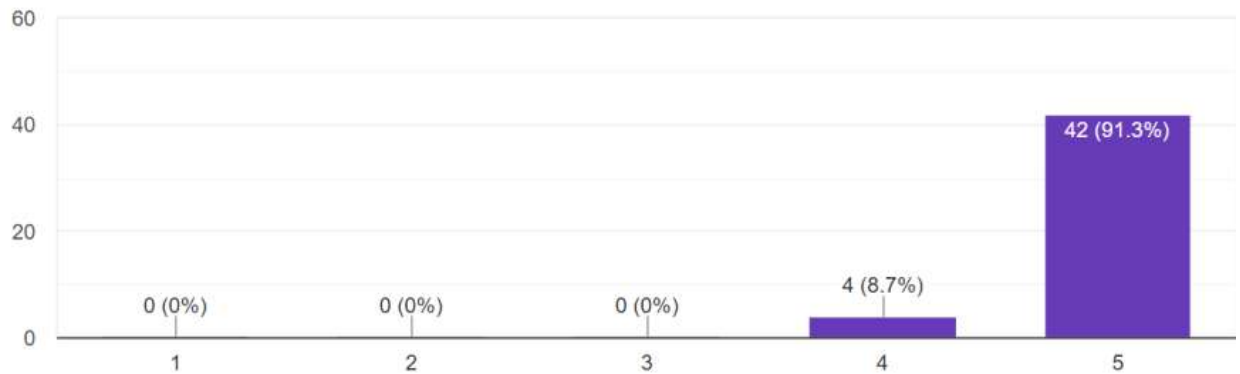

๒. ความรู้หลังการฝึกอบรม

2. ความรู้หลังการฝึกอบรม

 คัดลอก

คำตอบ 46 ข้อ

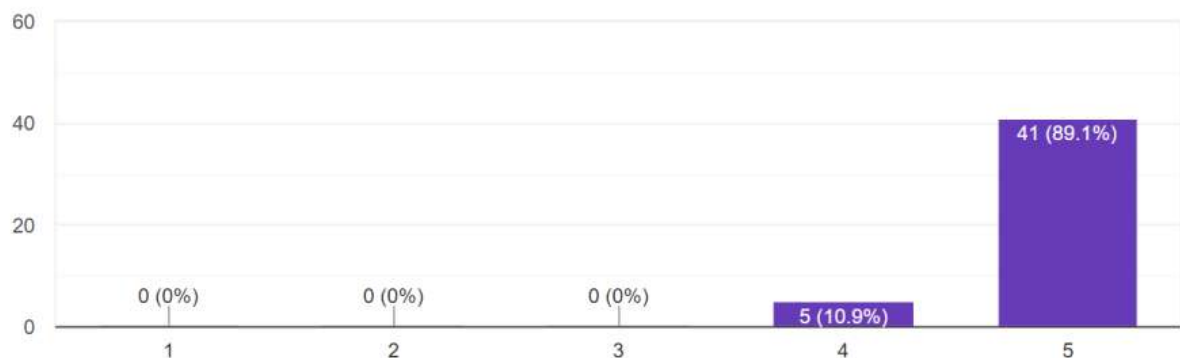
หมวดที่ ๔ : ภาพรวมความพึงพอใจ

- ท่านมีความพึงพอใจใน โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน” ประจำปี ๒๕๖๖ ระหว่างวันที่ ๒๙ - ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๖ ณ โรงแรมรอยัลนครา อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ในระดับใด

- ท่านมีความพึงพอใจใน โครงการฝึกอบรมหลักสูตร “การพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน” ประจำปี 2566 ระหว่างวันที่ 29 - 30 สิงหาคม 2566 ณ โรงแรมรอยัลนครา อำเภอเมืองหนองคาย จังหวัดหนองคาย ในระดับใด

 คัด
ลอก

คำตอบ 46 ข้อ

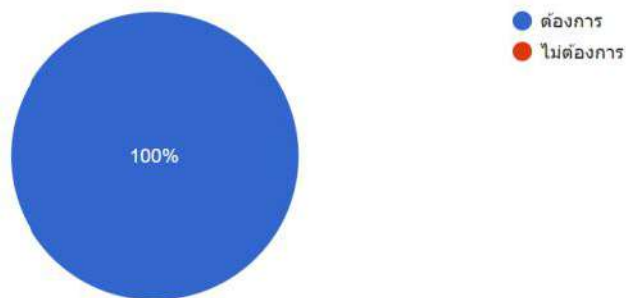
หมวดที่ ๕ : การสำรวจความต้องการในจัดโครงการฝึกอบรม "โครงการฝึกอบรม หลักสูตร การพัฒนาศักยภาพบุคลากร เพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน" ในปีงบประมาณถัดไป

หมวดที่ 5 : การสำรวจความต้องการในจัดโครงการฝึกอบรม "โครงการฝึกอบรม หลักสูตร การพัฒนาศักยภาพบุคลากร เพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน" ในปีงบประมาณถัดไป

ท่านต้องการให้มีการจัดโครงการฝึกอบรม "โครงการฝึกอบรม หลักสูตร การพัฒนาศักยภาพบุคลากร เพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน" ในปีงบประมาณถัดไป หรือไม่

คัด
ลอก

คำตอบ 46 ข้อ

ตอนที่ ๓ ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

คำตอบ 1 ข้อ

อยากให้เนื้อหาในการบรรยาย ทันต่อสถานการณ์ปัจจุบัน

การฝึกอบรมการพัฒนาศักยภาพบุคลากรเพื่อเพิ่มประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลห้วยม่วง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดขอนแก่น ในครั้งนี้ผู้เข้าร่วมฝึกอบรม ได้รับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติงานในการปฏิบัติงานดังนี้

คุณธรรม จริยธรรม สำหรับข้าราชการ

คุณธรรม จริยธรรม สำหรับข้าราชการ คือ การใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานทุกระดับ ตั้งแต่ ระดับปฏิบัติการ และผู้บริหารระดับต้น ระดับกลาง หรือระดับสูง ให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพสูง โดยการปกครองและบริหารที่ดี (Good Governance)

การปกครองและบริหารที่ดี ตามหลักธรรมาภิบาลนั้น ผู้บริหารงานต้องมี “ประมุขศิลป์” คือ คุณลักษณะความเป็นผู้นำที่ดี (Good Leadership) อันเป็นคุณสมบัติที่ดี ที่สำคัญ ของหัวหน้าฝ่ายบริหาร ลงมาถึงหัวหน้างานทุกระดับให้สามารถปกครอง และบริหารองค์กรที่ตนรับผิดชอบ ให้ดำเนินไปถึงความสำเร็จอย่างได้ผลดี มีประสิทธิภาพสูง และให้ถึงความเจริญ รุ่งเรือง และสันติสุข อย่างมั่นคง

คุณลักษณะความเป็นผู้นำที่ดีนั้น เป็นทั้งศาสตร์ (Science) และศิลป์ (Arts) กล่าวคือ สามารถ ศึกษาวิเคราะห์วิจัยข้อมูลอย่างมีระบบ (Systematic Study) จากพฤติกรรมและวิธีการปกครองการบริหาร องค์กรให้สำเร็จด้วยดี มีประสิทธิภาพสูงมาแล้ว ประมวลขึ้นเป็นหลัก หรือ ทฤษฎี (Theory) ตามวิธีการทาง วิทยาศาสตร์ (Scientific Method) สำหรับใช้เป็นแนวทาง การปฏิบัติงานของหัวหน้าฝ่ายบริหาร ให้เกิด ประโยชน์แก่การปกครองการบริหารที่ดี (Good Governance) กล่าวคือ ให้บรรลุผลสำเร็จด้วยดีมีประสิทธิภาพสูงได้ เพราะเหตุนี้ ประมุขศิลป์ คือ คุณลักษณะความเป็นผู้นำที่ดี จึงชื่อว่า เป็นศาสตร์ (Science)

นอกจากนี้ คุณลักษณะความเป็นผู้นำที่ดีนั้น ยังเกิดจากการที่บุคคลได้เคยศึกษา หาความรู้ ผึกฝน อบรม บ่มนิสัย และเคยปฏิบัติพัฒนาสภาวะความเป็นผู้นำที่ดี มาแต่ปางก่อน คือ แด่อดีตกาล จน หล่อหลอมบุคลิกภาพและสภาวะความเป็นผู้นำที่ดี ปูลุกฝัง เพิ่มพูน อยู่ใน จิตสันดานยิ่งขึ้นต่อๆ มาจนถึงปัจจุบัน ประมุขศิลป์ คือ คุณลักษณะของความเป็นผู้นำที่ดีเช่นนี้ ชื่อว่า เป็นศิลป์ (Arts) ซึ่งก็คือ “บุญบารมี” นั่นเอง

คุณธรรม จริยธรรม สำหรับข้าราชการ นั้น ประกอบด้วยหลักธรรม ๔ ประการ คือ

๑. หลักการครองตน
๒. หลักการครองงาน
๓. หลักการครองคน
๔. หลักธรรมาภิบาล

หลักการครองตน

หลักการครองตน ประกอบด้วยหลักธรรมดังต่อไปนี้

๑. เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพที่ดี คือ เป็นผู้ที่มีสุขภาพกาย และ สุขภาพจิตที่ดี
 - ๑.๑ มีสุขภาพกายที่ดี คือ เป็นผู้ที่มีสุขภาพอนามัยที่ดี มีท่วงท่ากิริยา รวมทั้งการแต่งกาย ที่สุภาพ เรียบร้อย ดึงงาม สะอาด และดูสง่างามสมฐานะ
 - ๑.๒ มีสุขภาพจิตที่ดี คือ เป็นผู้ที่มีอัธยาศัยใจคอที่งาม เป็นคนดี มีศีลธรรม ได้แก่ ศรัทธา ศีล สุตะ จาคะ วิริยะ สติ สมาธิ และปัญญา
- ผู้มีศรัทธา หมายถึง เป็นผู้รู้จักศรัทธาบุคคล และข้อปฏิบัติที่ควรศรัทธา ไม่ลุ่มหลง งมงายในที่ตั้งแห่งความลุ่มหลง
- ผู้มีศีล คือ ผู้ที่รู้จักสำรวมระวัง ความประพฤติปฏิบัติ ทางกาย และทางวาจา ให้เรียบร้อย ดีงาม ไม่ประพฤติเบียดเบียนตนเองและผู้อื่น
- ผู้มีสุตะ คือ ผู้ที่เรียนรู้ทางวิชาการ และได้ศึกษาค้นคว้าในวิชาชีพดี
- ผู้มีจาคะ คือ เป็นผู้ที่มีจิตใจกว้างขวาง ไม่คับแคบ รู้จักเสียสละ

ผู้มีวิริยะ คือ ผู้ขยันหมั่นเพียร ในการประกอบกิจการงานงานอาชีพ และ/หรือในหน้าที่รับผิดชอบ

ผู้มีสติ คือ ผู้รู้จัก ยับยั้ง ชั่งใจ รู้จักคิดไตร่ตรองให้รอบคอบ ก่อนคิด พูด ทำ

ผู้มีสมาธิ คือ ผู้มีจิตใจตั้งมั่น ช่มกิเลสนิวรณ์

ผู้มีปัญญา คือ ผู้มีปัญญาอันเห็นชอบรอบรู้ทางเจริญ ทางเสื่อมแห่งชีวิต ตามที่เป็นจริง

๒. ผู้มีกัลยาณมิตตธรรม คือ ผู้มีคุณธรรมของมิตรที่ดี ๗ ประการ คือ

๑) เป็นผู้น่ารัก (ปิโย) คือ เป็นผู้ที่มีจิตใจก่อปรด้วยเมตตากรุณาพรหมวิหาร

๒) เป็นผู้น่ารักพหูชา (ครุ) คือ เป็นผู้ที่สามารถเอาเป็นที่พึ่งอาศัย เป็นที่พึ่งทางใจ

๓) เป็นผู้ร่าเริง น่ารักใจ (ภาวนีโย) ด้วยว่า เป็นผู้ได้ฝึกฝนอบรมตนมาดีแล้ว ควร แก่การยอมรับและยกย่องนับถือ เอาเป็นเยี่ยงอย่างได้

๔) เป็นผู้รู้จักพูดจาโดยมีเหตุผลและหลักการ (วัตตา) รู้จักชี้แจง แนะนำ ให้ผู้อื่น เข้าใจดี แจ่มแจ้ง เป็นที่ปรึกษาที่ดี

๕) เป็นผู้อดทนต่อถ้อยคำที่ล่วงเกิน วิพากษ์วิจารณ์ ชกถาม หรือขอปรึกษาหารือ ขอ ให้คำแนะนำต่างๆ ได้ (วจนักขโม)

๖) สามารถแสดงชี้แจงเรื่องที่ลึกซึ้ง หรือเรื่องที่ยุ่งยากซับซ้อนให้เข้าใจอย่าง ถูกต้อง และ ตรงประเด็นได้ (คัมภีรญ จะ กะถัง กัตตา)

๗) ไม่ชักนำไปในอฐานะ (โน จัฏฐาเน นิโยชะเย) คือไม่ชักนำไปในทางเสื่อม (อบายมุข) หรือ ไปในทางที่เหลวไหลไร้สาระ หรือที่เป็นโทษ เป็นความทุกข์ เดือดร้อน

หลักการครองงาน

หลักการครองงาน ประกอบด้วยหลักธรรม คือ อิทธิบาทธรรม ได้แก่

๔.๑ ฉันทะ ความรักงาน คือ จะต้องเป็นผู้รักงานที่ตนมีหน้าที่รับผิดชอบอยู่ และทั้งจะต้อง เอาใจใส่กระตือรือร้นในการเรียนรู้งาน และเพิ่มพูนวิชาความรู้ความสามารถในการทำกิจการงาน และ มุ่งมั่นที่จะทำงานในหน้าที่รับผิดชอบหรือกิจการงานอาชีพของตนให้สำเร็จเรียบร้อยอยู่เสมอ

๔.๒ วิริยะ ความเพียร คือ จะต้องเป็นผู้มีความขยันหมั่นเพียร ประกอบด้วยความอดทน ไม่ย่อท้อต่อความยากลำบากในการประกอบกิจการงานในหน้าที่หรือในอาชีพของตน จึงจะถึงความสำเร็จ และความเจริญก้าวหน้าได้

๔.๓ จิตตะ ความเป็นผู้มีใจจดจ่ออยู่กับการงาน ผู้ที่จะทำงานได้สำเร็จด้วยดี มี ประสิทธิภาพนั้น จะต้องเป็นผู้เอาใจใส่ต่อกิจการงานที่ทำ และมุ่งกระทำงานอย่างต่อเนื่องจนกว่าจะสำเร็จ ไม่ทอดทิ้งหรือวางธุระเสียกลางคัน ไม่เป็นคนจับจด หรือทำงานแบบทำๆ หยุดๆ

หัวหน้าหน่วยงานหรือผู้บริหารจะต้องคอยดูแลเอาใจใส่ “ติดตามผลงาน และ/หรือ ตรวจสอบ” หน่วยงานต่างๆ ภายในองค์กรของตน เพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัย ตัดสินใจ และสั่งการ ให้กิจการงาน ทุกหน่วยดำเนินตามนโยบายและแผนงาน ให้ถึงความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้

๔.๔ วิมังสา ความเป็นผู้รู้จักพิจารณาเหตุสังเกตผลในการปฏิบัติงานของตนเอง และของผู้น้อย หรือของผู้ที่อยู่ใต้บังคับบัญชา ว่า ดำเนินไปตามนโยบายและแผนงานที่วางไว้หรือไม่ ได้ผลสำเร็จ หรือมีความ

สืบหน้าไปตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงไร มีอุปสรรคหรือปัญหาที่ควรได้รับการ ปรับปรุงแก้ไข วิธีการทำงาน หรือวิธีการบริหารกิจการงานนั้นให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้อย่างไร ขั้นตอนนี้ เป็นการนำ ข้อมูลจากที่ได้ติดตามประเมินผลงานหรือตรวจงานนั้นแหล่มาวิเคราะห์ วิจัย ให้ทราบเหตุผล ของปัญหาหรือ อุปสรรคข้อขัดข้องในการทำงาน แล้วพิจารณาแก้ไขปัญหานั้น และปรับปรุงพัฒนาวิธี การทำงานให้ ดำเนินไปสู่ความสำเร็จ ให้ถึงความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้นไปได้

อนึ่ง อิทธิบาทธรรม ข้อ “วิมังสา” คือความเป็นผู้รู้จักพิจารณาเหตุสังเกตผลในการทำงาน ให้ ได้ผลดีนี้ กล่าวโดยความหมายอย่างกว้าง จะเห็นมีข้อปฏิบัติที่จะช่วยให้การปฏิบัติงานในหน้าที่รับผิดชอบ หรือในการประกอบสัมมาอาชีวะ ให้ได้ผลดีและมีความเจริญมั่นคงยิ่งกว่าข้ออื่นๆ อีก ที่ในวงวิชาการบริหาร ได้ศึกษาวิจัยเห็นผลดีมาแล้ว ได้แก่

ก) เป็นผู้มีความคิดริเริ่ม (Initiatives) ด้วยความคิดสร้างสรรค์ (Creative) โครงการ ใหม่ๆ ที่ เป็น ประโยชน์สุขแก่หมู่คณะ สังคม และประเทศชาติ และวิธีการทำงานใหม่ๆ ให้การปกครอง การบริหาร กิจการ งานได้บังเกิดผลดี มีประสิทธิภาพสูงขึ้น

ข) มีความคิดพัฒนา (Development) คือ เป็นนักพัฒนา ปรับปรุงแก้ไขสิ่งที่ล้าหลัง หรือ ข้อบกพร่องในการทำงานให้ดีขึ้นอยู่เสมอ

ค) เป็นผู้มีสำนึกในภาระหน้าที่ความรับผิดชอบ (Sense of Responsibilities) สูง คือ มี สำนึกใน ความรับผิดชอบต่อตนเอง โดยการศึกษาหาความรู้ เพิ่มพูนศักยภาพ และ สำนึกในการสร้าง ฐานะของตน และมีสำนึกในหน้าที่ความรับผิดชอบต่อส่วนรวม คือต่อครอบครัว ต่อองค์กรและหมู่คณะ ที่ตนรับผิดชอบอยู่ และต่อสังคมประเทศชาติ ให้เจริญสันติสุข และมั่นคง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำนึกในหน้าที่ รับผิดชอบต่อสถาบัน หลักทั้ง ๓ ของประเทศ ชาติไทยเรา คือ สถาบันชาติ ๑ สถาบันพระพุทธศาสนา ๑ และสถาบัน พระมหากษัตริย์ ๑ เพราะสถาบันหลักทั้ง ๓ นี้ หากสถาบันใดคลอนแคลน ไม่มั่นคง ไม่ว่า จะเป็นเพราะถูก ศัตรูภายใน และ/หรือ ศัตรูจากภายนอกรุกราน ย่อมกระทบกระเทือนถึงสถาบันหลักอื่นๆ ของชาติไทยเรา ให้ พลอยคลอนแคลนอ่อนแอไปด้วย

ผู้นำที่ดี จึงย่อมต้องสำเหนียก และจักต้องมีความสำนึก ในหน้าที่ความ รับผิดชอบต่อ สถาบัน หลักทั้ง ๓ นี้ อย่างจริงใจ และจะต้องช่วยกันดำเนินการ ให้ความ คุ่มครอง ป้องกัน แก้ไข บำรุง รักษา อย่างเข้มแข็งจริงจัง และต่อเนื่อง ให้เกิดความเจริญ และ ความสันติสุขอย่างมั่นคง ให้ได้

ฅ) มีความมั่นใจตนเอง (Self Confidence) สูง นี้หมายถึง มีความมั่นใจ โดยธรรม คือ มีความ มั่นใจในความรู้ ความสามารถ สติปัญญาและวิสัยทัศน์ และทั้งคุณธรรม คือ ความเป็นผู้มีศีล มีธรรม อันตนได้ ศึกษาอบรมมาดีแล้ว มิใช่มีความมั่นใจอย่างผิดๆ ลอยๆ อย่างหลงตัวหลงตน ทั้งๆ ที่แท้จริง ตนเอง หาได้มี คุณสมบัติและคุณธรรมดีสมจริงไม่ และจักต้องรู้จักแสดงความ มั่นใจ ในเวลาคิด พูด ทำ ให้ เหมาะสมกับกา ละ เทศะ บุคคล สถานที่ และ ประชุมชน ด้วย

หลักการครองคน

หลักการครองคน ประกอบด้วยหลักธรรมดังต่อไปนี้

๑. รู้จักหลักปฏิบัติต่อกันด้วยดี ระหว่างผู้บังคับบัญชากับลูกน้อง หรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ตามหลักธรรมของพระพุทธเจ้า ชื่อ “เหฏฐิมทิส” มีเนื้อความว่า

“เหมฐิมทิส” คือ ทิศเบื้องต่ำ เจ้านาย หรือผู้บังคับบัญชา พึงบำรุงบำว คือผู้ใต้บังคับบัญชา ด้วยสถาน ๕ คือ

๑.๑ ด้วยการจัดงานให้ตามกำลัง กล่าวคือ มอบหมายหน้าที่การงานให้ตามกำลังความรู้ สติปัญญา ความสามารถ (Put the right man on the right job – รู้จักใช้คนให้ถูกกับงาน)

๑.๒ ด้วยการให้อาหารและบำเหน็จรางวัล กล่าวคือ เมื่อทำดี ก็รู้จักยกย่องชมเชย และ/หรือ สนับสนุน อุดหนุน ให้ได้รับบำเหน็จรางวัล เลื่อนยศ เลื่อนตำแหน่งตามสมควรแก่ฐานะ เมื่อทำไม่ดี ก็ให้คำ ตักเตือน แนะนำ สั่งสอน ให้พัฒนาสมรรถภาพให้ดีขึ้น ถ้าไม่ยอมแก้ไขพัฒนาตนให้ดีขึ้น ก็ต้องตำหนิ และมี โทษตามกฎหมายเกณฑ์ โดยชอบธรรม

๑.๓ ด้วยการรักษาพยาบาลในยามเจ็บไข้ กล่าวคือ ต้องรู้จักดูแลสารทุกข์ สுகดิบของ ผู้อยู่ใต้ บังคับบัญชา ไม่เป็นผู้เล้งน้ำใจ คือไม่ปฏิบัติกับลูกน้อง หรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา

๑.๔ ด้วยแจกของมีรสดีแปลกๆ ให้กิน หมายความว่า ให้รู้จักมีน้ำใจแบ่งปันของกิน ของใช้ดีๆ ให้ลูกน้อง

๑.๕ ด้วยปล่อยในสมัย คือ รู้จักให้ลูกน้อง หรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาได้ลาพักผ่อนบ้าง

ส่วนบำว หรือลูกน้องผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เมื่อเจ้านาย หรือผู้บังคับบัญชา ทำนุบำรุงอย่างนี้ แล้ว ก็พึงปฏิบัติอนุเคราะห์เจ้านาย ผู้บังคับบัญชาด้วยสถาน ๕ ตอบแทนด้วยเช่นกัน คือ

(๑) ลูกขึ้นทำงานก่อนนาย คือ ให้รับสนองงานผู้บังคับบัญชาด้วยความขยันขันแข็ง ครรมา ทางการเมืองนาย หรือผู้บังคับบัญชา อย่างน้อย ก็มาให้ทันเวลาทำงาน ไม่มาสายกว่านาย หรือ สายกว่าเวลาทา งานตามปกติ

(๒) เลิกการงานทีหลังนาย คือ ทำงานด้วยความขยันขันแข็ง แม้เลิก ก็ควรเลิก ทีหลัง นาย หรือผู้บังคับบัญชา อย่างน้อยก็อยู่ทำงานให้เต็มเวลา ไม่หนีกลับก่อนเวลาเลิกงาน

(๓) ถือเอาแต่ของทีนายให้ คือ มีความซื่อสัตย์ จงรักภักดี ไม่คดโกงนาย หรือผู้บังคับ บัญชา ไม่คอร์รัปชั่น ไม่เรียกร้องต้องการโดยไม่เป็นธรรม หรือเกินเหตุ

(๔) ทำงานให้ดีขึ้น คือ ต้องรู้จักพัฒนาคุณวุฒิ ความรู้ ความสามารถ และวิสัยทัศน์ในการ ทำงาน ให้ได้ผลดี มีประสิทธิภาพสูง

(๕) นำคุณของนายไปสรรเสริญ คือ รู้จักนำคุณความดีของเจ้านาย ผู้บังคับบัญชา ไปยกย่อง สรรเสริญ ตามความเป็นจริง ในที่และโอกาสอันสมควร

กล่าวโดยย่อ ผู้บังคับบัญชา กับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา พึงปฏิบัติต่อกัน ดังค่านักปกครอง นักบริหารแต่ โบราณกล่าวว่า

“อยู่สูงให้นอนคว่ำ อยู่ต่ำให้นอนหงาย”

“อยู่สูงให้นอนคว่ำ” หมายความว่า เป็นผู้ปกครอง ผู้บังคับบัญชา หรือเป็นผู้นำคน พึง ดูแลเอาใจใส่ ทำนุบำรุง ผู้ใต้บังคับบัญชา หรือลูกน้องด้วยดี คือด้วยความเป็นธรรม ตามหลักธรรมของ พระพุทธเจ้า ตามที่ กล่าวข้างต้นนี้ เพื่อให้ลูกน้อง หรือผู้ใต้บังคับบัญชา มีขวัญกำลังใจในการสนองงาน ได้เต็มที่ อย่าให้ลูกน้อง หรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เกิดความรู้สึกท้อถอย ว่าทำดีสักเท่าใด ผู้ใหญ่ ก็ไม่เหลียวแล ดังคำโบราณท่านว่า

มีปาก ก็มีเปลา เหมือนเต่าหอย
เป็นผู้น้อย แม้ทำดี ไม่มีขลัง

หรืออย่าให้ลูกน้อง หรือผู้ใต้บังคับบัญชา เกิดความรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจว่า ผู้ใหญ่ไม่ ยุติธรรม มักเลือกปฏิบัติไม่เสมอกัน ดังคำที่ว่า

(เรา) ทำงานทั้งวัน ได้พันห้า
(ส่วนคนอื่น) เดินไปเดินมา ได้ห้าพัน

“อยู่ต่ำให้อนหงาย” หมายความว่า ลูกน้อง หรือผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา ก็พึงปฏิบัติตน ต่อเจ้านาย หรือผู้บังคับบัญชาด้วยดี รับสนองงานท่านด้วยความยินดี ด้วยใจจริง และทำงานด้วย ความเข้มแข็ง ตามหลักธรรม คือ “เหตุภูมิทิศ” ดังที่กล่าวมาแล้ว

๒. เป็นผู้มีมนุษยสัมพันธ์ (Human Relation) ที่ดี ด้วยคุณธรรม คือ พรหมวิหารธรรม และสังคหวัตถุ

พรหมวิหารธรรม คุณธรรมเครื่องอยู่ของผู้ใหญ่ ๔ ประการ

- (๑) เมตตา คือ ความรักปรารถนาที่จะให้ผู้อื่นอยู่ดีมีสุข
 - (๒) กรุณา คือ ความสงสาร ปรารถนาให้ผู้มีทุกข์เดือดร้อน ให้พ้นทุกข์
 - (๓) มุทิตา คือ ความพลอยยินดี ที่ผู้อื่นได้ดี ไม่คิดอิจฉาริษยากัน
 - (๔) อุเบกขา คือ ความวางเฉย ไม่ยินดียินร้ายเมื่อผู้อื่นถึงซึ่งความวิบัติ โดยที่เราจะช่วย อะไรไม่ได้
- ก็ต้องปล่อยวางใจของเราเองด้วยปัญญา ตามพระพุทธพจน์ว่า “สัตว์โลกเป็นไปตามกรรม”

สังคหวัตถุธรรม ๔ ประการ คือ

- (๑) ทาน รู้จักให้ปัน สิ่งของ ของตน แก่ผู้อื่นที่ควรให้ปัน
- (๒) ปิยวาจา รู้จักเจรจาอ่อนหวาน คือ กล่าวแต่วาจาที่สุภาพอ่อนโยน
- (๓) อัตถจริยา รู้จักประพฤติสิ่งที่ประโยชน์แก่ผู้อื่น
- (๔) สมานัตตตา เป็นผู้มีตนเสมอ คือ ไม่ถือตัวเย่อหยิ่ง จองหอง อวดดี

คุณธรรม ๔ ประการนี้ เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวจิตใจของผู้อื่นไว้ได้ และยังความสมัคร สมานสามัคคี ให้เกิดขึ้นระหว่างกันและกันด้วย หรือจะเรียกว่า เป็น “หลักธรรมมหาเสน่ห์” ก็ได้

หลักธรรมาภิบาล

หลักธรรมาภิบาล คือ คุณธรรมของนักปกครองนักบริหารที่ดี (Good Governance) คือ

๒.๑ หลักความถูกต้อง คือ มีการพิจารณาวินิจฉัยปัญหา การทำการตัดสินใจ (Decision Making) และสั่งการ (Command) ด้วยความถูกต้องตามกฎหมายบ้านเมือง และกฎระเบียบข้อบังคับ ขององค์กรที่ออกตามกฎหมาย ถูกต้องตามหลักศีลธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีของสังคม ถูกต้อง ตามนโยบายของ

ผู้บังคับบัญชาหน่วยเหนือ และถูกต้องตรงประเด็นตามหลักวิชา และได้รับความพึงพอใจ จากคนที่เกี่ยวข้อง ทุกฝ่าย

๒.๒ หลักความเหมาะสม คือ รู้จักคิด พุด ทำ กิจการงาน และปฏิบัติงานได้เหมาะสม ถูกกาละ เทศะ บุคคล สังคม และสถานการณ์ (มีสัปปุริสธรรม)

สัปปุริสธรรม คือ คุณธรรมของสัตบุรุษ คือคนดีมีศีลธรรม มี ๗ ประการ คือ

๓.๑ ฉัมนัญญา รู้จักเหตุ ได้แก่ ปัญญารู้เหตุแห่งทางเจริญ และทางเสื่อม เป็นต้น

๓.๒ อัตถัญญา รู้จักผล ได้แก่ ปัญญารู้ผล ที่เป็นมาแต่เหตุ หรือปัจจัยให้เกิดผลต่างๆ ตามที่เป็นจริง

๓.๓ อัตตัญญา รู้จักตน คือ รู้ภูมิธรรม ภูมิปัญญา และฐานะของตน ตามที่เป็นจริง แล้ววางตน

ให้เหมาะสมแก่ฐานะ

๓.๔ มัตตัญญา รู้จักประมาณตน ปฏิบัติตน วางตน ให้เหมาะสมแก่ฐานะ และรู้จัก ประมาณในการบริโภคใช้สอยทรัพย์ที่มีอยู่ และตามมีตามได้

๓.๕ กาลัญญา รู้จักกาล คือ รู้จักเวลา หรือโอกาสที่ควร และไม่ควรวุฒ หรือกระทำ การต่างๆ

๓.๖ ปริสสุญญา รู้จักชุมชน ว่ามีอริยาศัยใจคอ ฐานะความเป็นอยู่ และขนบธรรมเนียม ประเพณี ของหมู่ชนต่างๆ เพื่อให้รู้จักวางตัวให้เหมาะสม

๓.๗ ปุคฺคญญา รู้จักบุคคล ว่ามีอริยาศัยใจคอ มีภูมิธรรม ภูมิปัญญา และมีฐานะอย่างไร เพื่อ ปฏิบัติตน หรือวางตน ให้เหมาะสมตามฐานะของเราและของเขา

๒.๓ หลักความบริสุทธิ์ คือ มีการวินิจฉัย สั่งการ กระทำกิจการงาน ด้วยความบริสุทธิ์ใจ คือ ด้วย เจตนา ความคิดอ่าน ที่บริสุทธิ์

๒.๔ หลักความยุติธรรม คือ มีการวินิจฉัย สั่งการ และปฏิบัติต่อผู้อยู่ใต้ปกครอง และบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้วยความชอบธรรม บนพื้นฐานแห่งหลักธรรม หลักการ เหตุผล และข้อมูลที่ถูกต้อง เชื่อถือได้ และตรง ประเด็น และด้วยความเที่ยงธรรม คือ ไม่อคติ หรือลำเอียงด้วยความหลงรัก หลงชัง ด้วยความกลัวเกรง และ ด้วยความหลง ไม่รู้จริง คือขาดข้อมูลที่ถูกต้องเชื่อถือได้ และสมบูรณ์ เป็นเครื่อง ประกอบการวินิจฉัย ตัดสินใจ ให้ความเที่ยงธรรม

หลัก “ธรรมาภิบาล” นี้ เมื่อกระจายเป็นข้อปฏิบัติปฏิบัติชอบ สำหรับพระราชา มหากษัตริย์ ที่ ทรงใช้ปกครองพระราชอาณาจักร ให้อาณาประชาราษฎร์อยู่เย็นเป็นสุข ชื่อว่า “ทศพิธราชธรรม” อัน ผู้ปกครอง/ผู้บริหารประเทศชาติทุกระดับ และแม้ผู้บริหารองค์กรอื่นๆ พึงใช้ประกอบ การปฏิบัติงานของตน ให้บรรลุความสำเร็จตามเป้าหมาย เพื่อประโยชน์สุขแก่ประชาชนโดยรวม ได้เป็นอย่างดี

“ทศพิธราชธรรม” พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ผู้ทรงคุณอันประเสริฐของเรา ได้ทรงถือ เป็นหลัก ปฏิบัติ ในการครองพระราชอาณาจักร ให้พสกนิกรของพระองค์อยู่เย็นเป็นสุข เป็นที่ประจักษ์ตา ประจักษ์ใจ แก่ชนชาวโลกเสมอนั้น มี ๑๐ ประการ ตามพระพุทธภาษิตดังต่อไปนี้ คือ

๑) ทาน การให้

๒) ศีล การสังวรระวังกายและวาจา ให้เรียบร้อยดีไม่มีโทษ

๓) ปริจาคะ การเสียสละ

- ๔) อาชวะ ความซื่อตรง
 - ๕) มัทวะ ความสุภาพอ่อนโยน
 - ๖) ตปะ ความเพียรเพ่งเผากิเลส
 - ๗) อักโกธะ ความไม่โกรธ
 - ๘) อวิหิงสา การไม่เบียดเบียนผู้อื่น ตลอดทั้งสัตว์ให้ได้ทุกขียาก
 - ๙) ขันติ ความอดทน
 - ๑๐) อวิโรธนะ ความประพฤติปฏิบัติที่ไม่ผิดทำนองคลองธรรม และดำรงอาการคงที่ ไม่หวั่นไหว
- ด้วยอำนาจยินดียินร้าย

สรุป

คุณธรรม จริยธรรม สำหรับข้าราชการ พนักงานส่วนตำบลจะนำมาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตทั้งในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ และในชีวิตประจำวัน หากมีระเบียบวินัยพนักงานส่วนตำบลก็จะมีหลักยึดเหนี่ยว และไม่กระทำความผิดต่อทางราชการ

๒. วินัย และการรักษาวินัยของพนักงานส่วนท้องถิ่น

นิยามศัพท์

"องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น" หมายถึง องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์การบริหารส่วนตำบลและเมืองพัทยา

"พนักงานส่วนท้องถิ่น" หมายถึง ข้าราชการองค์การบริหารส่วนจังหวัด พนักงานเทศบาล พนักงานส่วนตำบล และพนักงานเมืองพัทยา

"พนักงานส่วนตำบล" ให้หมายความรวมถึง พนักงานครูองค์การบริหารส่วนตำบลและบุคลากรทางการศึกษาในองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นด้วย

"ผู้บริหารท้องถิ่น" หมายถึง นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด นายกเทศมนตรี ประธานกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และนายกเมืองพัทยา โดยเฉพาะ

"ลดขั้นเงินเดือน" หมายความว่า การลดขั้นเงินเดือนสำหรับพนักงานส่วนตำบล และการลดเงินเดือนสำหรับพนักงานครูและบุคลากรทางการศึกษาองค์การบริหารส่วนตำบล

ความหมาย

"วินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น" แยกพิจารณาออกได้เป็น ๒ ความหมาย คือ

๑. หมายถึง ระเบียบ กฎเกณฑ์ แบบแผนความประพฤติที่ทางราชการกำหนดให้พนักงานส่วนท้องถิ่นจะต้องยึดถือหรือปฏิบัติ

๒. หมายถึง ลักษณะเชิงพฤติกรรมที่พนักงานส่วนท้องถิ่นแสดงออกมาในทางที่ถูกที่ควรเป็นการควบคุมตนเอง ให้แสดงพฤติกรรมที่ถูกระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือแบบแผนที่ทางราชการกำหนดไว้ ดังนั้น วินัยพนักงานส่วนท้องถิ่น หมายถึง แบบแผนความประพฤติที่กำหนดให้พนักงานส่วนท้องถิ่นพึงควบคุมตนเอง และควบคุมผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาให้ประพฤติหรือปฏิบัติตามที่กำหนดไว้วินัยและการรักษาวินัยให้พนักงานส่วนท้องถิ่นพึงยึดถือเป็นแบบแผนในการควบคุมความประพฤติ ซึ่งพนักงานส่วนท้องถิ่นต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ดังนี้

ข้อ ๑ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจมุ่งมั่นหมายของวินัยข้อนี้ก็เพื่อต้องการให้พนักงานส่วนท้องถิ่นให้ความร่วมมือร่วมใจกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรัฐบาลในการปกครองประเทศอย่างเต็มที่โดยไม่คัดค้านการปกครองในระบอบนี้ไม่ฝักใฝ่ในระบอบอื่น และไม่ละเลยหน้าที่ของตนที่จะต้องปฏิบัติเพื่อเป็นการสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

วินัยและการรักษาวินัย

ให้พนักงานส่วนท้องถิ่นพึงยึดถือเป็นแบบแผนในการควบคุมความประพฤติ ซึ่งพนักงานส่วนท้องถิ่นต้องรักษาวินัยตามที่กำหนดเป็นข้อห้ามและข้อปฏิบัติโดยเคร่งครัดอยู่เสมอ ดังนี้

ข้อ ๑ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจมุ่งมั่นหมายของวินัยข้อนี้ก็เพื่อต้องการให้พนักงานส่วนท้องถิ่นให้ความร่วมมือร่วมใจกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรัฐบาลในการปกครองประเทศอย่างเต็มที่โดยไม่คัดค้านการปกครองในระบอบนี้ไม่ฝักใฝ่ในระบอบอื่น และไม่ละเลยหน้าที่ของตนที่จะต้องปฏิบัติเพื่อเป็นการสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การกระทำที่เป็นการสนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจนั้น อาจแสดงออกมาได้ทั้งทางกายและทางวาจา การกระทำที่เป็นการไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยดังกล่าว เป็นความผิดวินัยที่ไม่ร้ายแรง เว้นแต่การกระทำนั้นจะเป็นการทำความผิดอาญาจนได้รับโทษจำคุก หรือเป็นการกระทำที่ถือได้ว่าเป็นผู้ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง หรือเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยจงใจไม่ปฏิบัติตามระเบียบหรือมติคณะรัฐมนตรี จนเป็นเหตุให้เสียหายแก่ราชการอย่างร้ายแรงจึงจะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในกรณีบุคคลจะเข้ารับการบรรจุเป็นพนักงานส่วนท้องถิ่นแต่ไม่มีลักษณะตามข้อ ๒ นี้ จะถือว่าเป็นผู้ขาดคุณสมบัติทั่วไป ถ้าเป็นกรณีขาดคุณสมบัติตามข้อนี้ก่อนวันบรรจุเข้ารับราชการและความพึงปรารถนาขึ้นก็ต้องสั่งให้ออกจากราชการฐานขาดคุณสมบัติโดยพลัน แต่ถ้าเป็นกรณีขาดคุณสมบัติ ดังกล่าวภายหลังบรรจุเข้ารับราชการแล้วกล่าวคือ แต่เดิมก่อนบรรจุเข้ารับราชการก็เลื่อมใสในการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยดีอยู่ แต่เมื่อบรรจุเข้ารับราชการแล้วจึงไม่เลื่อมใส เช่นนี้ จะสั่งให้ออกจากฐานขาดคุณสมบัติหาได้ไม่ แต่เป็นกรณีที่จะต้องพิจารณาดำเนินการทางวินัยฐานไม่สนับสนุนการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยด้วยความบริสุทธิ์ใจ ซึ่งจะลงโทษสถานใด หรือจะสั่งให้ออกจากราชการ ฐานประพฤติตนไม่เหมาะสมกับตำแหน่งหน้าที่ราชการได้หรือไม่ประการใด จะต้องพิจารณาปรับบทให้ถูกต้อง และเหมาะสมตามควรแก่กรณี โดย คำนึงถึงข้อเท็จจริงและหลักที่จะใช้ในการวินิจฉัยด้วย

ข้อ ๒ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรมห้ามมิให้อาศัย หรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้หนึ่งผู้ใด หรือปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยทุจริต เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงในวรรคหนึ่ง คำว่า "หน้าที่ข้าราชการ" หมายความว่าหน้าที่ที่เป็นราชการโดยตรงเท่านั้นหากเป็นหน้าที่อื่นที่ไม่ใช่ราชการโดยตรง เช่น การปฏิบัติหน้าที่อื่นในรัฐวิสาหกิจ หรือองค์การของรัฐ เป็นต้น ก็ไม่อยู่ในความหมายของคำว่า "หน้าที่ข้าราชการ" ตามข้อนี้ เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติเพิ่มเติมว่าในกรณีที่พนักงานส่วนท้องถิ่นซึ่งได้รับแต่งตั้งหรือได้รับมอบหมายโดยกฎหมายหรือโดยคณะรัฐมนตรีหรือโดยคำสั่งของผู้บังคับบัญชาให้ไปปฏิบัติหน้าที่ในรัฐวิสาหกิจหรือองค์การของรัฐหรือหน่วยงานใด ว่าให้ถือเป็นการไปปฏิบัติหน้าที่ราชการไว้โดยชัดแจ้งการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้น พนักงานส่วนท้องถิ่นผู้มีหน้าที่จะปฏิบัติหน้าที่อยู่ในสถานที่ราชการหรือนอกสถานที่ราชการก็ได้ ถ้าไม่มีกฎหมายบังคับไว้โดยเฉพาะว่าต้องปฏิบัติในสถานที่ราชการและการปฏิบัติหน้าที่ราชการนั้นไม่จำเป็นจะต้องปฏิบัติในวันและเวลาทำงานตามปกติเสมอไป อาจปฏิบัติในวันหยุดราชการหรือนอกเวลาที่กำหนดให้ปฏิบัติราชการตามปกติก็ได้ การพิจารณาว่าพนักงานส่วนท้องถิ่นผู้ใด มีหน้าที่ข้าราชการ ในเรื่องใดหรือไม่ นั้น มีแนวทางพิจารณา บางประการ ดังนี้

๑. พิจารณาจากกฎหมาย มาตรฐานทั่วไป หรือระเบียบ ที่กำหนดหน้าที่ไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
๒. พิจารณาจากมาตรฐานกำหนดตำแหน่งในมาตรฐานทั่วไปเกี่ยวกับการกำหนดตำแหน่งได้แสดงหน้าที่และความรับผิดชอบของตำแหน่งต่างๆไว้เมื่อใดดำรงตำแหน่งใดก็ย่อมมีหน้าที่ตามที่กำหนดไว้
๓. พิจารณาจากคำสั่ง หรือการมอบหมายของผู้บังคับบัญชา แม้จะไม่มีกฎหมายหรือมาตรฐานกำหนดตำแหน่งกำหนดให้เป็นหน้าที่ไว้ แต่ถ้าผู้บังคับบัญชาสั่งให้ผู้ใดทำหน้าที่ใดหรือมอบหมายหน้าที่ใดให้ ผู้ใดปฏิบัติภายในขอบเขตอำนาจของผู้บังคับบัญชา ก็ย่อมเป็น หน้าที่ข้าราชการ ของผู้ที่ได้รับคำสั่งหรือรับมอบหมายนั้นที่จะต้องรับผิดชอบตามนั้น การมอบหมายอาจทำเป็นลายลักษณ์อักษรหรือมอบหมายด้วยวาจา หรือมอบหมายโดยพฤตินัยอย่างอื่นก็ได้
๔. พิจารณาจากพฤตินัย โดยพิจารณาจากการที่พนักงานส่วนท้องถิ่นสมัครใจเข้าผูกพันตนเองยอมรับเป็นหน้าที่ราชการที่ตนต้องรับผิดชอบ คำว่า "ซื่อสัตย์" หมายความว่า ปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา ไม่คดโกง ไม่หลอกลวง

คำว่า "สุจริต" หมายความว่า ปฏิบัติด้วยความมุ่งหมายในทางที่ดีที่ชอบตามคลองธรรม คำว่า "เที่ยงธรรม" หมายความว่า ปฏิบัติโดยไม่ลำเอียง ในวรรคสอง การพิจารณาว่าผู้ใดกระทำความผิดวินัยตามวรรคนี้หรือไม่ จะต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่า ผู้นั้น มีอำนาจหน้าที่ข้าราชการ ในเรื่องนั้นหรือไม่ หากได้ความว่าผู้นั้นมีอำนาจหน้าที่ราชการในเรื่องนั้นจึงจะพิจารณาต่อไปว่า ผู้นั้นได้อาศัยอำนาจหน้าที่นั้น หรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่นั้นหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่นหรือไม่ และการอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการนั้น ไม่จำเป็นจะต้องทำโดยตรง เพียงแต่ยอมให้ผู้อื่นทำ หรือแม้แต่โดยทางอ้อมก็เข้าข่ายเป็นความผิดแล้ว ในวรรคสาม เป็นการกำหนดลักษณะความผิดวินัยที่ร้ายแรงอย่างหนึ่งในฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ โดยให้นิยามหรือความหมายของการทุจริตต่อหน้าที่ราชการไว้ด้วยการกระทำอย่างใด จึงจะเข้าข่ายเป็นการ ทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ซึ่งเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง การกระทำที่จะเป็นการกระทำความผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการตามความ

ในข้อ ๒ วรรคสามนี้ จะเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนวรรคหนึ่ง หรือวรรคสองมาแล้ว แต่การกระทำผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองนั้นเป็น ความผิดวินัยที่ไม่ร้ายแรง กรณีจะเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรงก็ต่อเมื่อเข้าเกณฑ์ตามวรรคสามนี้ด้วยและการที่จะพิจารณาว่าการกระทำผิดวินัยเช่นใด จะเป็นกรณีกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงฐานทุจริตต่อหน้าที่ ราชการ ตามข้อ ๒ วรรคสามนี้ หรือไม่นั้น มีองค์ประกอบในการพิจารณา ๔ ประการ คือ

๑. ต้องมีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติ
๒. ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการไปโดยมิชอบ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ
๓. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้
๔. โดยมีเจตนาทุจริต

ผู้กระทำความผิดจะต้องมีการกระทำครบทั้ง ๔ องค์ประกอบ จึงจะเป็นการกระทำผิดวินัยฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการโดยอาจแยกอธิบายได้ ดังนี้

๑. ต้องมีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติซึ่งได้กล่าวไว้ในข้อ ๓ วรรคหนึ่งข้างต้น แล้ว
 ๒. ได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการไปโดยมิชอบหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบ
- คำว่า "ปฏิบัติหน้าที่ราชการ" หมายความว่า ได้มีการกระทำลงไปแล้ว

คำว่า "ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการ" หมายความว่า มีหน้าที่ราชการที่จะต้องปฏิบัติแต่ผู้นั้นไม่ปฏิบัติ หรือดเว้นไม่กระทำการตามหน้าที่ การที่ไม่ปฏิบัติหรือดเว้นไม่กระทำการตามหน้าที่นั้นจะเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการต่อหน้าที่ราชการก็ต่อเมื่อได้กระทำโดยเป็นการจงใจที่จะไม่ปฏิบัติตามหน้าที่โดยปราศจากอำนาจที่จะอ้างได้ตามกฎหมาย มาตรฐานทั่วไป กฎ ระเบียบ หรือข้อบังคับ แต่ถ้าเป็นเรื่องที่ปล่อยปละละเลยก็ยังถือไม่ได้ว่าเป็นการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการที่จะเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ส่วนจะเป็นความผิดฐานใด ต้องพิจารณาข้อเท็จจริงเป็นเรื่อง ๆ ไปกรณีที่พนักงานส่วนท้องถิ่นได้ปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการที่จะเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการนี้ จะต้องเป็นการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยคำว่า "มิชอบ" หมายความว่า ไม่เป็นไปตามกฎหมาย มาตรฐานทั่วไป ระเบียบของทางราชการ คำสั่งของผู้บังคับบัญชา มติคณะรัฐมนตรี แบบธรรมเนียมของทางราชการ หรือทำนองคลองธรรม ซึ่งแยกพิจารณา ดังนี้

- (๑) มิชอบด้วยกฎหมาย มาตรฐานทั่วไป ระเบียบของทางราชการ คำสั่งของผู้บังคับบัญชาหรือมติคณะรัฐมนตรี
- (๒) มิชอบด้วยแบบธรรมเนียมของทางราชการ
- (๓) มิชอบด้วยทำนองคลองธรรม

การปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยถูกต้องตามกฎหมาย ตามมาตรฐานทั่วไป ตามระเบียบของทางราชการ ตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชา ตามมติคณะรัฐมนตรี ตามแบบธรรมเนียมของทางราชการ และตามทำนองคลองธรรมทุกประการแล้ว ภายหลังได้รับประโยชน์ส่วนตัวเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่นั้นในลักษณะ "ของขวัญ" หรือที่เรียกกันว่า "กินตามน้ำ" ไม่เข้าลักษณะเป็นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ จึงไม่เป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการ ตามข้อ ๓ วรรคสามนี้ แต่อาจเป็นความผิดฐานอื่น เช่น ฐานประพฤติชั่ว เป็นต้น

๓. เพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์ที่มิควรได้การปฏิบัติหน้าที่ราชการหรือการละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมิชอบที่จะเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการได้นั้น ต้องเป็นการกระทำเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้ประโยชน์อย่างหนึ่งอย่างใดด้วยคำว่า "ผู้อื่น" หมายถึง ใครก็ได้ที่จะได้รับประโยชน์จากการที่พนักงานส่วนท้องถิ่นผู้นั้นปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบคำว่า "ประโยชน์" หมายถึง สิ่งที่ได้รับอันเป็นคุณแก่ผู้ได้รับ ซึ่งอาจเป็นทรัพย์สินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่มีใช้ทรัพย์สิน เช่น การได้รับบริการ เป็นต้น

คำว่า "สมควรได้" หมายถึง ไม่มีสิทธิโดยชอบธรรมที่จะได้รับประโยชน์ใด ๆ ตอบแทนจากการปฏิบัติหน้าที่นั้น ในกรณีที่มิกฎหมาย มาตรฐานทั่วไป กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือคำสั่งใดกำหนดให้พนักงานส่วนท้องถิ่นได้รับประโยชน์ตอบแทนจากการปฏิบัติหน้าที่นั้นก็เป็นประโยชน์อันควรได้โดยชอบธรรมหรือโดยชอบด้วยเหตุผล แต่ต้องมีใช้เรียกร้องเอาเกินกว่าที่ควรจะได้ถ้าเป็นการเรียกร้องเอาเกินกว่าที่จะพึงได้แล้ว ก็เป็นการได้รับประโยชน์ที่สมควรได้ด้วยเช่นเดียวกัน

๔. โดยมีเจตนาทุจริต

การที่จะพิจารณาว่าการกระทำใดเป็นการทุจริตต่อหน้าที่ราชการหรือไม่นั้น จะต้องพิจารณาลึกลงไปถึงเจตนาของผู้กระทำนี้ด้วยว่า มีเจตนาทุจริต หรือมีเจตนาดี ซึ่งหมายถึงจิตอันชั่วร้าย คิดเป็นโจรในการปฏิบัติหน้าที่ราชการ หรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการโดยมุ่งที่จะให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับผลประโยชน์ที่สมควรได้โดยเรื่องนี้หนังสือสำนักงาน ก.พ. ที่ นร ๐๖๑๑/ว ๒ ลงวันที่ ๓๐ มกราคม ๒๕๒๘ แจกแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาความผิดกรณีทุจริตต่อหน้าที่ราชการให้ส่วนราชการต่างๆ ทราบและถือเป็นหลักปฏิบัติว่า การพิจารณาความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการซึ่งผู้กระทำผิดจะถูกลงโทษสถานหนักถึงขั้นไล่ออกหรือปลดออกจากราชการนั้น จะต้องมีการพยานหลักฐานชัดเจนพอสมควรว่าผู้กระทำผิดมีเจตนาทุจริตต่อหน้าที่ราชการด้วย รวมความแล้วโดยปกติพนักงานส่วนท้องถิ่นพึงปฏิบัติหน้าที่ราชการด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเที่ยงธรรมไม่พึงแสวงหาประโยชน์ที่สมควรได้ หากผู้ใดปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ราชการในเรื่องใดโดยมิชอบเพื่อให้ตนเองหรือผู้อื่นได้รับประโยชน์ที่สมควรได้ และเข้าองค์ประกอบทั้ง ๔ ประการดังกล่าวแล้วกรณีเป็นการกระทำการทุจริตต่อหน้าที่ราชการอันเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ทั้งนี้ ในการพิจารณาความผิดในกรณีเช่นนี้ จะต้องพิจารณาโดยรอบคอบให้ได้ความหรือปรากฏหลักฐานแจ้งชัดจริงๆ เพราะความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการเป็นความผิดที่ร้ายแรงมาก ซึ่งทางราชการไม่พึงประสงค์ที่จะให้บุคคลผู้ประพฤติเช่นนี้อยู่ในราชการ หากลงโทษผู้ใดฐานทุจริตต่อหน้าที่ราชการไปแล้ว จะทำให้ผู้นั้นหมดโอกาสที่จะกลับเข้ารับราชการอีก เพราะจะขอให้พิจารณายกเว้นคุณสมบัติเพื่อขอกลับเข้ารับราชการอีกไม่ได้

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด "ปฏิบัติหน้าที่ข้าราชการโดยไม่ซื่อสัตย์สุจริตและเที่ยงธรรม"

๑. จนท.ไปติดต่อเจ้าของร้านขายเครื่องอัดสำเนาให้ส่งช่างมาตรวจสอบเครื่องอัดสำเนา โดยแจ้งว่าให้ประเมินราคาค่าซ่อมให้สูงๆ เพื่อกรมจะได้จัดสรรงบประมาณมาซื้อเครื่องใหม่ (๗/๒๕๔๐) โทษ ภาคทัณฑ์

๒. พยาบาลวิชาชีพ ๕ เมื่อวันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๓๘ ขณะปฏิบัติงานเป็นหัวหน้าเวรตึก ระหว่างเวลา ๒๔.๐๐ - ๐๘.๓๐ น. แพทย์เวรได้เขียนใบสั่งยาและใบ ย.ส.๕ ไว้เพื่อกำหนดจำนวนยา Pethidine ซึ่งเป็นยาเสพติดประเภท ๒ เพื่อฉีดให้กับผู้ป่วยตามคำสั่งของแพทย์เวร แต่เจ้าหน้าที่ผู้นี้ได้กรอกจำนวนยาเพิ่มเติมจากที่แพทย์สั่ง เพื่อนำยาไปฉีดให้กับตนเอง เพื่อบรรเทาอาการปวดประจำเดือนของตนเอง (๖/๒๕๔๑)

โทษ ตัดเงินเดือน ๕% เป็นเวลา ๓ เดือน

๓. เจ้าหน้าที่บริหารงานที่ดินอำเภอ ได้รับคำขอเปลี่ยน น.ส. ๓ เป็น น.ส. ๓ ก. จากผู้ขอ ๖ ราย และเมื่อรับคำขอแล้วมิได้ดำเนินการอย่างใด ๆ ให้แก่ผู้ขอปล่อยเวลาให้เนิ่นนานถึง ๒ ปี จนมีการร้องเรียนขึ้นจึงได้เริ่มดำเนินการให้ผู้ขอ และได้ชุดลงตรวจเดิมวันที่มีในเอกสาร แก่ไขวันที่ที่นายอำเภอสั่งการให้มิวันที่ใกล้เคียงกับวันที่มีการร้องเรียน เพื่อให้ตนเองไม่ต้องรับผิดชอบ (๑๑/๒๕๔๑) โทษ ลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด “อาศัยหรือยอมให้ผู้อื่นอาศัยอำนาจหน้าที่ข้าราชการของตน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อมหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น”

๑. พัฒนาการจังหวัดขอนแก่น ผบช.นารยนต์ของราชการไปราชการ แต่นารยนต์ไปก่อนวันขออนุญาต ๑ วัน เพื่อไปหาครอบครัว และเกิดอุบัติเหตุรถชนกันได้รับความเสียหาย ไม่รายงาน ผบช.ทราบตามระเบียบการใช้รถยนต์ (๒/๒๕๔๑) โทษ ภาคทัณฑ์

๒. ผอ.(แพทย์) ให้พนักงานขับรถยนต์ ขับรถยนต์ของทางราชการไปส่งที่บ้านพักเย็นวันศุกร์ และมารับเย็นวันอาทิตย์ รวม ๓๑ เทียว เป็นการใช้อำนาจในเรื่องส่วนตัว มีใช้เพื่อราชการ เมื่อ สดง.หักทวงให้ขาดใช้เงินค่าน้ำมันรถยนต์คืน ๑๓,๐๐๐ บาท ผอ.ผู้นี้ก็ขาดใช้คืนทันทีแต่โดยดี (๑๐/๒๕๔๔) โทษ ภาคทัณฑ์

๓. จนท. นำเครื่องสูบน้ำ ของราชการไปใช้ส่วนตัวที่บ้านพัก โดยไม่ขออนุญาต ผบช. (๑๒/๒๕๔๕) โทษ ตัดเงินเดือน ๕ % เวลา ๑ เดือน

๔. ข่างโยธา นารยนต์ของทางราชการซึ่งได้รับอนุญาตไปใช้ติดตามงานก่อสร้างแหล่งน้ำ ออกรับไปใช้นอกพื้นที่เพื่อไปร่วมงานทอดกฐินโดยพลการ และให้ผู้อื่นซึ่งมิใช่พนักงานขับรถเป็นผู้ขับ จนเกิดอุบัติเหตุทำให้รถยนต์ได้รับความเสียหายแต่ได้ขาดใช้โดยนารยนต์ไปซ่อมให้อยู่ในสภาพใช้งานได้ตามเดิม (๙/๒๕๔๓)

โทษ ตัดเงินเดือน ๕ % เวลา ๒ เดือน

๕. นายช่างเครื่องกลสั่งให้เจ้าหน้าที่ในงานช่างเครื่องกล ทำการประกอบท่อพีวีซีของผู้รับเหมาภายในโรงงานช่างกล แม้ทำนอกเวลา เช่น พักเที่ยง หรือเลิกงาน และในวันหยุดก็ตาม (๘/๒๕๔๔) โทษ ตัดเงินเดือน ๕ % เวลา ๒ เดือน

๖. นายช่าง ๖ นารยนต์ของฝ่าย ซึ่งอยู่ในควบคุมของตนไปทำธุระส่วนตัวบางครั้ง โดยใช้ไปเยี่ยมบ้าน สิงหาคม - กันยายน รวม ๑๖ ครั้ง กรรมการสอบทางแพ่งคิดค่าเสียหายเป็นเงิน ๓๐,๐๐๐ บาท นายช่างยอมชดใช้แล้ว (๑๐/๒๕๔๔) โทษ ตัดเงินเดือน ๕ % เวลา ๓ เดือน

๗. จนท.สาธารณสุข ได้รับมอบรถยนต์ของราชการมาใช้ที่อนามัย แต่นำไปใช้ส่วนตัวสาธารณสุขอำเภอ สั่งให้นารยนต์ดังกล่าวไปคืนหลายครั้งก็ไม่ดำเนินการ ครั้งสุดท้ายได้นำรถมาคือแต่ จนท.ไม่ยอมรับเนื่องจากรถไม่อยู่ในสภาพสมบูรณ์จึงให้ไปซ่อมให้สมบูรณ์ก่อน โทษ ลดขั้นเงินเดือน ๑ ขั้น

ข้อ ๓ พนักงานส่วนท้องถิ่นต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ หลักการสำคัญของวินัยข้อนี้อยู่ที่กำหนดให้พนักงานส่วนท้องถิ่น ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการ มิใช่เพียงแต่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่โดยไม่คำนึงถึงผล แต่ต้องตั้งใจโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการด้วย

แนวทางการลงโทษ

ลักษณะความผิด "ไม่ตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่ราชการ"

๑. เจ้าพนักงานปกครอง ๗ และเจ้าพนักงานปกครอง ๕ เป็นคณะกรรมการตรวจการจ้าง โครงการก่อสร้างถนนลาดยาง จำนวน ๒ สาย ในเขตสุขาภิบาล ได้ร่วมกันตรวจรับการจ้างโครงการดังกล่าว โดยมีได้ทำการชักสายวัดความยาวของถนนทั้ง ๒ สายเพราะเห็นว่าจุดเริ่มต้นและสิ้นสุดโครงการถูกต้องเป็นไปตามรูปแบบแล้ว เป็นเหตุให้ความยาวของถนนสายหนึ่ง ผิดไปจากความเป็นจริง ๔๐ เมตร และความยาวของถนนอีกสายหนึ่งผิดไปจากความเป็นจริง ๑๐๐ เมตร ทำให้สุขาภิบาลต้องเสียประโยชน์เป็นเงิน จำนวน ๒๗๘, ๑๘๐.๒๖ บาท แต่เมื่อทราบถึงความผิดพลาด ก็ได้ติดต่อเร่งรัดผู้รับจ้างจนสามารถเรียกเงินจากผู้รับจ้างคืนได้พร้อมดอกเบี้ย (๑๐/๒๕๔๐) โทษ ภาคทัณฑ์ทั้ง ๒ คน

สรุป

ความสำคัญของวินัย และการรักษาวินัยของพนักงานส่วนท้องถิ่น ที่กล่าวมานี้ ประเด็นที่สำคัญก็คือสามารถลดปัญหาที่จะเกิดขึ้นแก่บุคคล องค์กรการบริหารส่วนตำบล และประเทศชาติได้ เมื่อทุกคนประพฤติปฏิบัติตนดีแล้ว อุปสรรค ศัตรู ภัยอันตราย ก็จะหมดสิ้นไป พนักงานในหน่วยงานมีความรักต่อกัน องค์กรบริหารส่วนตำบลห้วม่วง มีความสงบและพัฒนาเจริญรุ่งเรือง

๓.การทำงานเป็นทีม Teamwork

เนื่องจาก การทำงานเป็นทีม เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้องค์กรบรรลุเป้าหมายทางธุรกิจตามที่วางแผนไว้ เพราะไม่เพียงแต่การปฏิบัติหน้าที่ของตนเองเท่านั้นแต่ยังเป็นตัวชี้บ่งความสำเร็จในการควบคุมดูแลพนักงาน การสื่อสารกับเพื่อนร่วมงานทั้งในแผนกและต่างแผนกและเพื่อลดความขัดแย้งภายในองค์กรและเพื่อป้องกันการเกิดปัญหาภายในทีมงานของบริษัทฯ ดังนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องพัฒนาให้หัวหน้างานสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีความรู้ความเข้าใจ

การทำงานเป็นทีม ในบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของตนเอง และผู้อื่นเพื่อที่จะสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอันจะเป็นผลดีต่อองค์กรทั้งเรื่อง คุณภาพ การเพิ่มผลผลิต ลดต้นทุน ความปลอดภัย และขวัญกำลังใจพนักงานในระยะสั้นและระยะยาว

ความหมายของทีม

ทีม (Team) คือ การที่บุคคลตั้งแต่ ๒ คนขึ้นไปมาทำงานร่วมกัน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ และผู้ปฏิบัติงานต่างก็เกิดความพอใจในการทำงาน

การทำงานเป็นทีม ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพภายในองค์กรเนื่องจากทำให้วัตถุประสงค์รวมขององค์กรประสบความสำเร็จสูงสุดโดยสมาชิกในทีมประสบความสำเร็จสูงสุด โดยสมาชิกทีมมีความพอใจในการทำงาน และมีความพึงพอใจในเพื่อนร่วมงาน

การสร้างทีมงาน (Team-Building)

การสร้างทีมงาน คือ การจัดการด้านพลังกลุ่มคนที่มีจุดมุ่งหมายร่วมกันและต้องทำงานร่วมกัน เพื่อให้จุดมุ่งหมายขององค์กรสัมฤทธิ์ผลโดยมีความตระหนักถึงความรู้สึกนึกคิด และจิตใจของสมาชิกผู้ร่วมทีม ปฏิบัติงาน ให้ทำงานด้วยใจรักสนุก เพลิดเพลินอันก่อให้เกิดพลังผูกพัน รับผิดชอบร่วมกัน

วัตถุประสงค์ของการสร้างทีมงาน

- เพื่อสร้างความไว้วางใจในสมาชิกทีมงาน
- เพื่อหาวิธีการแก้ปัญหาร่วมกัน
- เพื่อเสริมสร้างทักษะความเชี่ยวชาญมากขึ้น
- เพื่อให้ข้อมูลย้อนกลับดีขึ้น
- เพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ผู้อื่น
- เพื่อสร้างความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน
- เพื่อช่วยลดความขัดแย้งระหว่างบุคคล
- เพื่อเสริมสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- ให้สมาชิกของทีม

ความสำคัญของการทำงานเป็นทีม

ความสำคัญของการทำงานเป็นทีม

- งานบางชนิดไม่สามารถทำสำเร็จเพียงคนเดียว
- หน่วยงานมีงานเร่งด่วนที่ต้องการระดมกำลังคน
- เป็นงานที่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถจากหลายฝ่าย
- งานบางชนิดเป็นงานที่มีหลายหน่วยงานรับผิดชอบ
- เป็นงานที่ต้องการความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
- หน่วยงานต้องการสร้างบรรยากาศของความสามัคคีให้เกิดขึ้น

องค์ประกอบของทีม
องค์ประกอบของทีมองค์ประกอบที่เป็นพื้นฐานของทีมงานหรือการทำงานเป็นทีม (Teamwork)

สาเหตุของการขัดแย้งของทีม

สาเหตุของการขัดแย้งของทีม

- บุคลิกภาพและนิสัยส่วนบุคคล
- การเปลี่ยนแปลง
- ศักดิ์ศรีแห่งตน (เสียหน้า / ไม่กลัวเสียหาย)
- การถกเถียงอารมณ์ เหตุผล
- ขาดข้อมูลสนับสนุน

บทสรุป

องค์กรเป็นที่ที่คนหลากหลายรูปแบบมารวมกลุ่มกันเพื่อทำงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้ประสบความสำเร็จ หากคนหลากหลายรูปแบบเหล่านั้นไม่มีการทำงานที่มีระบบร่วมกัน ไปในทิศทางเดียวกัน หรือแม้แต่ไม่ร่วมแรงร่วมใจกันก็ทำให้องค์กรต่างๆ ย่ำแย่ได้เช่นกัน ดังนั้นกระบวนการการสร้างทีมสัมพันธ์ (Team Building) จึงเป็นสิ่งที่หลายองค์กรให้ความสนใจในการนำมาใช้ปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของคนในองค์กร ให้ไปในทิศทางเดียวกัน ร่วมมือกัน สร้างเป้าหมายเดียวกัน เพื่อให้ทุกคนร่วมกันทำให้เกิดความสำเร็จ และทำให้องค์กรขับเคลื่อนไปด้วยประสิทธิภาพนั่นเอง

ภาคผนวก

โครงการฝึกอบรมการพัฒนาศักยภาพบุคลากร เพื่อเพิ่มประสิทธิผลในการปฏิบัติงาน ประจำปี ๒๕๖๖